

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 98/07

18. prosince 2007

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-341/05

Laval un Partneri Ltd v. Svenska Byggnadsarbetareförbundet a další

SOUDNÍ DVŮR SE VYSLOVUJE K SOULADU KOLEKTIVNÍ AKCE, KTEROU SE ODBOROVÁ ORGANIZACE SNAŽÍ PŘIMĚT ZAHRANIČNÍHO POSKYTOVATELE SLUŽEB K ZAHÁJENÍ JEDNÁNÍ O MZDÁCH A PŘISTOUPENÍ KE KOLEKTIVNÍ SMLOUVĚ, S PRÁVEM SPOLEČENSTVÍ

Taková kolektivní akce ve formě blokády staveb představuje omezení volného pohybu služeb, které není v projednávaném případě odůvodněno cílem obecného zájmu ochrany pracovníků

Směrnice 96/71 o vysílání pracovníků¹ stanoví, že pracovní podmínky zaručené vyslaným pracovníkům v hostitelském členském státě jsou stanoveny právními či správními předpisy nebo, v oblasti stavebnictví, kolektivními smlouvami či rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné.

Švédský zákon o vysílání pracovníků upřesňuje pracovní podmínky, které se týkají záležitostí uvedených ve směrnici 96/71, s výjimkou minimální mzdy. Zákon se nevyjadřuje ke mzdám, které ve Švédsku tradičně určují sociální partneři prostřednictvím kolektivního vyjednávání. Švédské právo přiznává odborovým organizacím právo použít, za určitých podmínek, kolektivní akci s cílem přimět každého zaměstnavatele jak k zahájení mzdových jednání, tak k přistoupení ke kolektivní smlouvě.

V květnu 2004 lotyšská společnost Laval un Partneri Ltd vyslala pracovníky z Lotyšska na provádění staveb ve Švédsku. Práce byly prováděny dceřinou společností s názvem L&P Baltic Bygg AB. Mezi těmito pracemi byla i rekonstrukce a rozšíření školního zařízení ve městě Vaxholm.

V červnu 2004 zahájily jednak společnosti Laval a Baltic Bygg, a jednak švédská odborová organizace pracovníků v odvětví stavebnictví a veřejných prací, Svenska Byggnadsarbetareförbundet, jednání za účelem určení mezd vyslaných pracovníků a přistoupení společnosti Laval ke kolektivní smlouvě v odvětví stavebnictví. K uzavření dohody však nedošlo. Společnost Laval v září a v říjnu podepsala kolektivní smlouvy s lotyšskou odborovou organizací pracovníků v odvětví stavebnictví, ke které náleželo 65 % vyslaných pracovníků.

Dne 2. listopadu 2004 zahájila Byggnadsarbetareförbundet kolektivní akci ve formě blokády všech staveb společnosti Laval ve Švédsku. Švédská odborová organizace pracovníků v odvětví elektromontážních

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431).

a elektroinstalačních prací se k blokádě připojila solidární akcí, která vedla k tomu, že bylo elektroinstalatérům zabráněno poskytovat služby společnosti Laval. Žádný ze zaměstnanců společnosti Laval nebyl členem těchto odborových organizací. V návaznosti na přerušení prací po určitou dobu byl na společnost Baltic Bygg prohlášen konkurs a vyslaní pracovníci se vrátili do Lotyšska.

Arbetsdomstolen, ke kterému podala společnost Laval žalobu týkající se zejména legality kolektivních akcí a náhrady utrpěné škody, se obrátil na Soudní dvůr Evropských společenství s otázkou, zda právo Společenství brání tomu, aby odborové organizace vedly za uvedených okolností takové kolektivní akce.

Soudní dvůr nejprve konstatuje, že směrnice 96/71 neumožňuje hostitelskému členskému státu podřídit poskytování služeb na jeho území dodržování pracovních podmínek, které jdou nad kogentní ustanovení pro minimální ochranu. Ohledně záležitostí uvedených směrnicí 96/71 totiž tato směrnice výslovně stanoví stupeň ochrany, který musí podniky usazené v jiných členských státech zaručit v hostitelském členském státě pracovníkům, které vysílají na území posledně uvedeného státu.

Soudní dvůr dále uznává, že **právo vést kolektivní akci musí být uznáno jako základní právo**, které je nedílnou součástí obecných zásad práva Společenství, jejichž dodržování Soudní dvůr zajišťuje, přičemž výkon tohoto práva může podléhat určitým omezením. **Povaha práva vést kolektivní akci jako základního práva však nemůže takovou akci**, vedenou proti podniku usazenému v jiném členském státě, který vysílá pracovníky v rámci nadnárodního poskytování služeb, **vyložit z působnosti práva Společenství**.

V projednávaném případě Soudní dvůr konstatuje, že **právo odborových organizací členského státu vést kolektivní akce**, kterými mohou být podniky usazené v jiných členských státech přinuceny vést vyjednávání neurčitého trvání, aby zjistily minimální mzdu a přistoupily ke kolektivní smlouvě, jejíž ustanovení jdou nad rámec minimální ochrany zajištěné směrnicí 96/71, **může učinit výkon stavebních prací na švédském území pro tyto podniky méně přitažlivým, či dokonce obtížnějším, a představuje tedy omezení volného pohybu služeb**.

Omezení volného pohybu služeb může být odůvodněno pouze tehdy, jestliže sleduje legitimní cíl slučitelný se Smlouvou a je odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu, a pokud je v takovém případě způsobilé zaručit uskutečnění sledovaného cíle a nepřekračuje meze toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.

V tomto ohledu Soudní dvůr uvádí, že **právo vést kolektivní akci, jejímž cílem je ochrana pracovníků v hostitelském státě proti případné praxi sociálního dumpingu, může představovat naléhavý důvod obecného zájmu**. V této souvislosti **blokáda staveb**, kterou zahájí odborová organizace hostitelského členského státu a jejímž cílem je zaručit v rámci nadnárodního poskytování služeb vyslaným pracovníkům pracovní podmínky na určité úrovni, **spadá pod cíl ochrany pracovníků**.

Nicméně s ohledem na zvláštní povinnosti spojené s přistoupením ke kolektivní smlouvě v odvětví stavebnictví, kterou se odborové organizace snaží vnutit prostřednictvím kolektivní akce podnikům usazeným v jiných členských státech, **nelze překážku, kterou s sebou tato akce nese, odůvodnit s ohledem na takový cíl**. Pokud jde o pracovníky vyslané v rámci nadnárodního poskytování služeb, **je totiž jejich zaměstnavatel v důsledku koordinace uskutečněné směrnicí 96/71 povinen v hostitelském členském státě dodržovat základ kogentních ustanovení pro účely minimální ochrany**.

Pokud jde o **mzdová jednání**, která odborové organizace prostřednictvím kolektivní akce zamýšlí vnutit podnikům usazeným v jiném členském státě a vysílajícím dočasně pracovníky na území hostitelského státu, Soudní dvůr zdůrazňuje, že **právo Společenství nezakazuje členským státům, aby takovým podnikům uložily povinnost vhodným způsobem dodržovat jejich pravidla v oblasti minimální mzdy**.

Nicméně **kolektivní akce nemohou být odůvodněny s ohledem na cíl obecného zájmu ochrany pracovníků, jestliže mzdové jednání**, které mají vnutit podniku usazenému v jiném členském státě, **spadá do vnitrostátního kontextu vyznačujícího se neexistencí ustanovení jakékoli povahy, která by byla dostatečně přesná a dostupná k tomu, aby v praxi neznemožnila nebo nadměrně neztížila tomuto podniku určení povinností, které musí dodržovat ohledně minimální mzdy**.

Konečně Soudní dvůr konstatuje, že vnitrostátní právní úprava, která nepřihlíží, bez ohledu na jejich obsah, ke kolektivním smlouvám, kterými jsou podniky vysílající pracovníky do Švédska již vázány v členském státě,

kde jsou usazeny, diskriminuje tyto podniky v rozsahu, v němž s nimi zachází stejně jako s tuzemskými podniky, které kolektivní smlouvu neuzavřely.

Přitom ze Smlouvy vyplývá, že taková diskriminační pravidla mohou být odůvodněná jen z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví.

Použití této právní úpravy na zahraniční podniky, které jsou vázány kolektivními smlouvami, na které se švédské právo přímo nepoužije, má za cíl jednak umožnit odborovým organizacím jednat tak, aby všichni zaměstnavatelé přítomní na švédském trhu práce uplatňovali mzdy a další pracovní podmínky odpovídající podmínkám obvykle uplatňovaným ve Švédsku, a jednak vytvořit podmínky poctivé hospodářské soutěže za stejných podmínek mezi švédskými zaměstnavateli a podnikateli pocházejícími z jiných členských států.

Vzhledem k tomu, že žádné z těchto hledisek nepatří mezi důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví, nemůže být taková diskriminace odůvodněná.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: všechny

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-341/05>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Obrazové záznamy z vyhlášení rozsudku jsou dostupné na EBS „Europe by Satellite“, službě poskytované

Evropskou komisí, Generálním ředitelstvím Tisku a komunikace,

L-2920 Lucemburk, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

nebo B-1049 Brusel, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956